

Toto všetko spôsobil Boh...

Suspírium: „Pán, Hospodin, [...] odstráni potupu svojho ľudu z celej zeme, lebo Hospodin prehovoril.“ (Iz 25,8) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 35:1-4: „Vzývam Ťa, Pane môj, pri mne buď...“

Prosím, zaujmite si svoje miesta

Vzdych: „...na prísahu, ktorou sa zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi; umožní nám, aby sme po vyslobodení z rúk nepriateľov slúžili mu bez strachu vo svätosti a v spravodlivosti pred jeho tvárou po všetky naše dni.“ (Lk 1,73-75) Amen.

Modlitba

Prameň života a spásy, drahý Pane môj! Ty si mojím osobným Útočiskom a Vysloboditeľom, Ktorý ma naučí chodiť na ceste života. Tvoje Slovo a moje názory sa spájajú práve v Tvojom neslýchanom dare: v mojej osobnej viere. Ja dúfam jedine v Teba, veď Ty a od Teba prichádzajúce láskyplné znamenia sú mi najvzácnejšie. Jedinou spojkou, drahý Hospodine môj, medzi Tebou a mnou je Tvoj jednorodený Syn, môj osobný Spasiteľ, Ktorý si nikdy nevyberal medzi možnosťami, ale hľadel na Teba a konal to, „čo videl robiť Otca.“ (Jn 5,19). Večný Bože, ďakujem Ti, že Ty s obrovskou vernosťou hľadáš na svoj ľud, a také požehnanie zaslubuješ, ktoré každé moje predstavy presahuje. Tvoja blízkosť je aj mne sprostredkovaná v tejto chvíli a si prítomný, lebo viem: „kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v Tvojom mene, tam si Ty medzi nimi.“ (Mt 18,6) Prosím, uspošob ma tu a teraz, aby som sa Ti mohol zveriť celkom a prijať Tvoju službu. Konaj Pane, pôsob v mojom živote ako Boh, ako Pán, ako Majster, ako Učiteľ, ako Liečiteľ, aby moja duša, ktorá prahne po vode, zacítila na vlastnom bojisku života Tvoj zachraňujúci skutok. Viem, že v Kristovi je dobojované a to mi dáva silu začať vždy s Tebou nové a neuveriteľné veci. Skrze viery v Ježiša Krista, môjho Pána som schopný / schopná konať. Posilni ma a odhaľ moje slabosti, aby i sám s Tebou som mohol slúžiť celému spoločenstvu na osoh. Amen.

Textus: Prvá Kniha Samuelova 14. kapitola, 1-15

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Prvej Knihe Samuelovej v štrnástej kapitole v prvých pätnástich veršoch nasledovne:

„*Raz povedal Saulov syn Jonatán svojmu zbrojnošovi: Pod', prenikneme k hliadke Filištíncov, ktorá je na druhej strane. Svojmu otcovi to však neoznámil. 2 Saul sa zdržoval na kraji Gibey pod granátovníkom v Migróne. Pri sebe mal okolo šesťsto mužov. 3 Efód vtedy nosil Achija, syn Achítuba, brata Ikabóda, syna Pinchása, syna Éliho, Hospodinovho kňaza v Šíle. Ľud však nevedel, že Jonatán odišiel. 4 V priesmyku, ktorým sa Jonatán pokúšal preniknúť k hliadke Filištíncov, vyčnieval z jednej i z druhej strany skalný útes.*

Jeden sa volal Bócec, druhý Senne. 5 Jeden útes trčal strmo na sever oproti Michmasu, druhý od juhu oproti Gebe. 6 Jonatán povedal svojmu zbrojnošovi: Pod', prenikneme k hliadke tých neobrezancov. Možno pre nás Hospodin niečo urobí. On predsa dokáže zvíŕaziť pomocou mnohých i málopočetných. 7 Zbrojnoš mu odvetil: Urob všetko, čo máš na mysli. Len choď, budem s tebou, nech akokoľvek rozhodneš. 8 Jonatán navrhol: Mali by sme sa dostať k tým mužom a ukázať sa im. 9 Ak nás vyzvú: Stojte, kým prídeme k vám, zostaneme na svojom mieste a nevystúpime. 10 No ak povedia: Vystúpte k nám hore, tak vystúpime, lebo nám ich Hospodin vydal do rúk. To nám bude znamením. 11 Obaja sa teda ukázali filištínskej hliadke. Tí si povedali: Pozrite, Hebreji vyliezajú z dier, kam sa poskrývali. 12 Muži z hliadky volali na Jonatána a jeho zbrojnoša: Pod'te k nám hore, niečo vám povieme. Jonatán povedal svojmu zbrojnošovi: Pod' za mnou hore, lebo ich Hospodin vydal do rúk Izraela. 13 Jonatán šiel štvernožky hore a jeho zbrojnoš za ním. Filištínci padali pred Jonatánom a jeho zbrojnoš, čo šiel za ním, ich pozabíjal. 14 To bol prvý útok Jonatána a jeho zbrojnoša; padlo tam asi dvadsať mužov na ploche pol honu poľa. V tábore, na poli i všade medzi ľuďom zavládol strach. Zľakla sa hliadka i záškodnícka skupina a zachvela sa aj zem. Toto všetko spôsobil Boh.

**Milí bratia a drahé sestry, vdakyvzdanie prinášajúce kresťanské
zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!**

„Mám plán. Svojrázny a odvážny.“ – takto rozmýšľa „svojhlavý“ syn kráľa Saula, Jonatán. Nebojí sa neznámej a nepriestupnej krajiny, početných nevýhod vzhľadom počtu vojakov, avšak pomaly ale isto zmýšľanie kráľa a jeho syna sa rozchádza. Áno, možno bojazliví majú pravdu: „Odvážna výprava Jonatána a jeho zbrojnoša by sa mohla skončiť aj inak. Veď napokon nikto nevie o Jonatánovom smelom čine.“ Ale... Na humne, kde sa veľmi darilo gránatovníkom, nedarí kráľovi Saulovi. Gebea a Migrón sú miestami, kde kráľ Izraela váha. On je v pomere slabší, disponuje neporovnateľne menším vojskom ako Filištínci. Trnitá krovina, na jednej strane od Senne a klzké mohutné skaly lemované priesmykmi a úžinami na druhej strane – Bócec, odrážajú aj toho kráľa, ktorý je o hlavu vyšší ako ostatní. Vysychajúce územie, avšak popritom vysychá viera kráľa Saula. Saul čakal na útok filištíncov. Má pri sebe i kňaza, ktorý mu zaručuje všetko. Efód je zárukou Božej prítomnosti. Avšak prítomnosť dotyčného človeka nenapomáha k posilneniu duchovného života Saula. Vyčkávajúca taktika a neodhodlanosť bojových strán, to

nie je viera. Neodhodlanosť je horšia než nečinnosť. Nerozvážnosť je horšia ako nečinnosť. „Pripraviť sa, pozor, štart!“ – zneli vyzývajúce slová na hodinách telesnej výchovy, aby sme si zmerali svoju telesnú výdrž. Nevýhodná situácia a predsa... ďalej vyčkávať je hriech. Na štartovacej dráhe viery je v tomto biblickom príbehu prvý Jonatán a so svojim zbrojnošom vyrazia do neznáma. Bezpečnosť, taktika, zmeranie síl, plynutie času alebo odvážnosť, lezenie do neznáma, zdolanie vlastnej existencie s vierou v Pánovi, veď On vie, čo a ako chce skrze vlastných konať. Si umiernený alebo bojový typ na bojiskách vlastného života, keď ide o boj obrezancov a neobrezancov? Obrezaný alebo neobrezaný? Boží ľud alebo pohania? Obriezka bola telesným znakom Božej zmluvy od Abraháma. V našom ponímaní je to starozákonný predobraz krstu. Najväčšou potupou pre izraelského bojovníka bolo padnúť do rúk neobrezancov. Radšej smrť. Radšej celkové vyhubenie ako stať sa dlžníkom, otrokom, a byť a žiť ponížený. Jonatánova viera je hrdá viera. Vie, s Kým bojuje. Vie, Kto stojí na jeho strane. Skaly, lezenie, preliezanie a ich zdolanie sú symbolom duchovnej výdrže. Jonatán dúfa bez prestania. Jonatán verí v Pánovi a tom sa zmieňuje aj svojmu zbrojnošovi. Nie je to vlastná expedícia na Mont Blanc, na Mont Everest, ktorá sa končí fiaskom. Spolieha sa na Hospodinovu pomoc v boji. Pozná Hospodina a Jeho podporu v nastávajúcom okamihu bitky. Výraz „možno“ je znakom toho, že všetko je v Božích rukách. Boh sa rozhodne. On je zvrchovaný a slobodný Pán. Jedine On vie, aký bude výsledok našej expedície. „Snáď.“ Ako koná, tak bude.

Drahí bratia, milí sestry! My častokrát chceme svojimi modlitbami prinútiť Boha ku konaniu toho, čo je pre nás najlepšie. My sme sa už rozhodli, a chceme nanútiť naše zmýšľanie Pánovi. Pozitívny výsledok bude len vtedy, ak Boh koná podľa našej mienky. U Jonatána je to však opačne. Zachraňujúcim prvkom je a bude Boh. Jasný signál od koho očakáva pomoc, sú nebesá. On nemá so sebou ani archu, ale ani Saulovi sa nezveril o svojom čine, len čo mal už dlho na srdci, to konal. Jonatán však hladnou hlavou, a čo je dôležitejšie s otvoreným srdcom koná. Stredobodom

života Jonatánovho nie je víťazstvo, nie je klamlivý hrdinský čin, ale Boh milosti a spásy. Jonatán ako bojovník pozná svoje možnosti: Začneme, alebo ustúpime. Avšak povel prenechá nebesiam. Čaká na Božie velenie. Bez vetra nebude veslovať. Bez znamenia nekoná. Vyberá si aj naďalej cestu viery. Znamenie očakáva od Hospodina. V Jeho mene a s Ním bude postupovať. Nechce ho stratiť z očí, veď v ukrutnom boji s nepriateľom, len a jedine Hospodin je jeho priateľ. Takto rozmýšľať: Hospodin to pre nás učiní. Hospodin to s nami myslí dobre. Hospodin dá signál a znamenie pre začiatok boja.

Filištínci si myslia, že Izraelci sa ich boja, a skrývajú sa v norách a v dierach, ale mýlia sa. Filištínci reagujú povýšenecky a situáciu neberú vážne. To, že načas dostali pod svoju nadvládu Izrael, a archu si prisvojili, to nič neznamená. To bol Boží súd na vlastnom vyvolenom národe. Výhra a prehra je súčasťou každého života, a to je otázka viery. Raz získam a raz stratím, a to je otázka viery. Raz vyhrám a raz prehrám, a to je otázka viery. Som, sme a zostaneme v Pánových rukách. A ten, kto sa prenechá Pánovi, a čaká na Jeho velenie, zrazu počuje to od Filištíncov, čo má počuť, aby jeho viera vzrástla: *„Podďte k nám hore, niečo vám povieme.“* Aké slová vložil Pán do úst Tvojich nepriateľov? Slová cynizmu, ktoré sú povelom? Obyčajné slová smelosti, ktoré sú znamením nebeským? Začal sa tvrdý boj: Boj najprv fyzicky zdolať trasu: štvornožky liezť vyššie a vyššie, a napokon pozrieť sa zoči-voči do očí nepriateľovi. Jonatán sa nezdráha, nezvyklou cestou a spôsobom pohybu, smeruje hore so svojím zbrojnošom. Kryje ho Boh a kryje ho s jeho vierou spoločne zrastený zbrojnoš. Viera aktivizuje človeka. Viera iniciatívne inovuje človeka. Viera navrhne zmenu. Viera oslovuje človeka. Viera podnecuje k činom, ktorými hýbateľom je sám Boh. Urob všetko a urobili všetko. Vytiahli sa, napli svaly a vyčistenou myslou konali. Srdce Jonatána a srdce zbrojnoša sa prepojilo v Hospodinovi. *„Aké je tvoje srdce, také je i moje srdce.“* Jonatán a jeho zbrojnoš ako keby boli zrastení v boji. Jonatán ako prvý ich zneškodnil a jeho zbrojnoš ich usmrcoval. Prvá a posledná rana pre nepriateľov

Izraela. Jasný zásah a posledný úder, to znamená skoncovať s nepriateľom a usmrtiť pohana. Zrazu vyvolali paniku a nahnali strach. Tí, ktorí ešte prednedávnom boli nevyliciteľní z toho, že sú a budú vífazi, padnú. Nikto nevie čo sa stalo, len zbrojnoš a Jonatán. Hospodin toto všetko spôsobil. Nikde ani krik, ani ozvena, ani... a zrazu doľahla smrť na tých, ktorí si boli veľmi istí vo vífazstvo. To je opis vífazstva, nielen dvoch smelých a odvážnych chlapov, ale v Hospodina dúfajúcich. To nie a nikdy nebolo ich vífazstvo, ale vífazstvo celého Izraela. Jonatán nie je samoučelný. To nie jeho úspešná expedícia. Myslí stále a vždy na Izrael.

Hospodin, náš Boh toto všetko spôsobil. Taký je záver pisateľa i čitateľov tohto biblického príbehu. Boh ho dal, Hospodin ho daroval, aby každý človek, ktorý nič nezmôže na tejto zemi, vedel byť na bojiskách odvážny a smelý. I za nás bojoval novodobý Jonatán nebies, a to Ježiš. On bol smelý a odvážny, mal svojrázny charakter. Všetkému protirečilo, to čo vykonal, ale dobojoval. Jeho posledným úderom bola smrť. Hospodin nám daroval Krista, Ktorý v živote Izraela sprostredkoval milosť, spasenie a novú šancu, ba dokonca aj pre pohanov. Hospodin a jeho ľud má šancu, a to obrovskú šancu s Ním. Na malom mieste, na Golgotskom kríži zvíťazil nad hrdosťou, nad povýšenosťou nepriateľov. Zdolal vífazov tohto sveta, zdolal tých, ktorí si mysleli, že všetko ovládajú. Je dobojované. To, čo nám ako Božiemu ľudu naháňa strach, to Kristus vyniesol vo svojom tele na kríž. Zmieril nás s Hospodinom, aby sme nežili v hriechu. To, v čom každodenne spanikárime, to je na dobrom mieste u Ježiša. Naše boje, naše preliezania štvornožky, naše priesmyky, naše nory a naše diery pozná Kristus, Ktorý ponúka zmenu. S Ním dosiahne zmenu, a to práve vtedy, keď sme čakali prehru, a zrazu výhra. Výhra nad nepriateľom, nad hriechom je zázrak viery. Zázrak nádeje: snáď, možno, áno, On to vyrieši. Zázrak lásky: „Čo je nemožné nám, to je možné práve Jemu, „vernému svedkovi, prvorodenému z mŕtvych a vládcovi nad kráľmi zeme.“ (Zjav 1,5) Prvý a posledný, Alfa a Omega, Ktorý netaktizuje, nevyčkáva ako dnešný človek na vlastnom bojovom poli, ale volá nás všetkých: *„Poďte ku mne*

všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinúť. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie pre svoje duše. Veď moje jarmo je príjemné a bremeno ľahké.“ (Mt 11,28-29) A toto všetko spôsobil Hospodin. Amen.

Modlitba:

„Zobud' sa! Prečo spíš, Pane? Precitni, nezavrhni nás navždy! Prečo si skrývaš tvár? Zabúdaš na našu biedu a útlak? Veď naša duša sa rozptýlila do prachu, naše telo splynulo so zemou. Vstaň a pomôž nám, vykúp nás pre svoju milosť!“ (Ž 44,24-27)

„Aj vy ste dosiahli plnosť v tom, ktorý je hlavou každého kniežatstva a mocnosti.“ (Kol 2,10)

„On pozabíjal egyptských prvorodencov od ľudí po dobytok; zoslal znamenia a zázraky tebe, Egypt, faraónovi a všetkým jeho služobníkom. Porazil mnohé národy a pozabíjal mocných kráľov: Sichóna, kráľa amorejského, Óga, kráľa bášanského, a všetky kráľovstvá Kanaánu. Ich krajinu dal do dedičstva, do dedičstva Izraelu, svojmu ľudu. Hospodin, tvoje meno je večné, pamiatka na teba, Hospodin, je z pokolenia na pokolenie. Hospodin obráni svoj ľud, nad svojimi služobníkmi sa zľutuje.“ (Ž 135,8-14)

„Dávidov. Hospodin je moje svetlo a moja spása. Koho sa mám báť? Hospodin je útočisko môjho života. Pred kým sa mám triasť? Keď sa ku mne priblížili zlosynovia, aby ma zhltili, vtedy sa moji utláčatelia a nepriatelia potkli a padli. Aj keby sa proti mne postavil vojenský tábor, nezľakne sa moje srdce. Aj keby sa proti mne strhla vojna, stále budem dúfať.“ (Ž 27,1-3)

„Kto spomedzi bohov je taký ako ty, Hospodin? Kto sa ti vyrovná velebou svätosti? Divotvorca hrozný, hoden všetkej chvály? Vystrel si pravicu, zem ich pohltila. Milosťou svojou viedol si tento ľud, ktorý si vykúpil svojou silou a sprevádzal mocou k svojmu svätému príbytku.“ (IIMojž 15,11-13) **Modlitba Pánova**

Ofera: „Blahoslavení hladní a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.“ (Mt 5,6)

Požehnanie: „Počúvajte, králi, zbystrite sluch, kniežatá! Zaspievam Hospodinovi, zaspievam žalm Hospodinovi, Bohu Izraela.“ (Sudc 5,3) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 456: „Stádočko malé, nezúfaj,..."

